

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
t.a.v. de minister en de staatssecretaris
Ministerie van Justitie en Veiligheid
t.a.v. de minister en de staatssecretaris

Datum: 20 juni 2021

Betreft: Reactie AKJ op de beleidsnota Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming

Geachte ministers, geachte staatssecretarissen,

Op 24 juni 2021 heeft u een internetconsultatie uitgezet op de beleidsnota Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming. Stichting AKJ – *vertrouwenspersonen in de jeugdhulp* maakt hierbij gebruik van de mogelijkheid de beleidsnota van advies en opmerkingen te voorzien.

Alle kinderen, jongeren en (pleeg)ouders die te maken hebben met de Jeugdwet én een ieder die bij een melding aan Veilig Thuis (VT) betrokken is, heeft recht op ondersteuning van een onafhankelijke vertrouwenspersoon. Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport subsidieert het AKJ om dit landelijk uit te voeren. Daarnaast financiert het ministerie van Justitie en Veiligheid het AKJ om het vertrouwenswerk voor cliënten van de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) uit te voeren.

Her recht op een onafhankelijke vertrouwenspersoon voor het kind en zijn (pleeg)ouders bestaat op ieder moment van de jeugdhulp of de betrokkenheid van VT. Zo kan een ouder met een vertrouwenspersoon bespreken hoe een aanvraag tot jeugdhulp bij de gemeente verloopt en wat te doen als dit spaak loopt of men niet het gewenste verleningsbesluit ontvangt. Ook kan een kind terecht bij de vertrouwenspersoon als hij of zij bijvoorbeeld hardhandig is vastgepakt in de instantie waar hij verblijft. Het recht op een onafhankelijke vertrouwenspersoon is een belangrijke waarborg voor de (rechts)positie van gezinnen die te maken krijgen met (gedwongen) hulp; het is een randvoorwaarde voor een systeem van kinderbescherming. Het is daarom opvallend dat de onafhankelijke vertrouwenspersoon niet expliciet is opgenomen op de praatplaat van het toekomstscenario als voorwaarde voor een betere ondersteuning en bescherming van kinderen en gezinnen.

Kunt u ons aangeven of dit een vergissing of bewuste opzet is geweest en toezeggen wanneer dit wordt gecorrigeerd?

De onafhankelijke vertrouwenspersoon heeft als taak het kind en zijn (pleeg)ouders te informeren over hun rechten en hoe de jeugdhulpverlening werkt. Wat kunnen zij hiervan verwachten en wat zijn de taken en bevoegdheden van een wijkteam, een jeugdbeschermer of een (raads)onderzoeker. Daarnaast heeft de vertrouwenspersoon de taak kinderen en hun (pleeg)ouders te adviseren over de stappen die zij kunnen zetten om de hulp te ontvangen die zij wensen, hun rechten te realiseren en wat zij kunnen doen bij onduidelijkheid of onvrede over de hulpverlening. Bovendien ondersteunt de vertrouwenspersoon kinderen en hun (pleeg)ouders in klachtenprocedures, tuchtprocedures, bezwaarprocedures bij gemeenten en beroepsprocedures tegen schriftelijke aanwijzingen van gecertificeerde instellingen. Tot slot heeft de vertrouwenspersoon ook een belangrijke signalerende taak. Als rechten van kinderen geschonden worden of er anderszins onveilige of ongewenste situaties bestaan, heeft de vertrouwenspersoon tot taak om aan de bel te trekken bij de instantie of, indien nodig, de IGJ.

Kinderen en jongeren die in een gezinshuis of jeugdhulpinstelling verblijven zien de vertrouwenspersoon regelmatig. Tijdens het bezoek legt de vertrouwenspersoon persoonlijk contact met hen. Hij of zij maakt kennis met nieuwe jeugdigen, geeft hen het 'Ken je rechten'-boekje, geeft informatie en advies over rechten, de jeugdhulp en het vertrouwenswerk en ondersteunt hen ter plaatse bij het bespreekbaar maken van hun vragen en klachten. Kinderen die in een pleeggezin of thuis wonen en hun (pleeg)ouders kunnen de vertrouwenspersoon zelf benaderen – bijvoorbeeld telefonisch of via de chat – voor informatie, advies en ondersteuning.

Het AKJ is van mening dat het goed is dat er verandering op komst is. Zoals ook uit het AKJ [Jaarverslag 2020](#) blijkt gaat er nog een hoop mis, ondanks alle goede bedoelingen. Door een teveel aan betrokken instanties en professionals ontstaan fouten in de overdracht en communicatie. Er wordt ten onrechte informatie van of over cliënten wel of niet gedeeld en foutieve informatie wordt niet verwijderd. Ook is er helaas nog steeds sprake van geweld en (onterechte) vrijheidsbeperkingen.

Het voorliggende toekomstscenario bevat onmiskenbaar elementen die essentieel zijn voor een betere bescherming van het kwetsbare kind. Deze zetten we hieronder uiteen, aangevuld met elementen die het AKJ essentieel acht voor een betere vorm van kindbescherming. Daarnaast gaat het AKJ in op een aantal andere aspecten van het toekomstscenario.

Essentiele elementen voor betere bescherming van kinderen en gezinnen

1. Rechtspositie/ rechtsbescherming

a) Toegankelijke rechtsbijstand voor kind en (pleeg)ouders bij gedwongen jeugdhulp

Zowel kinderen als hun (pleeg)ouders moeten over gratis rechtsbijstand kunnen beschikken als zij te maken krijgen met gedwongen jeugdhulp (gesloten jeugdhulp en

kinderbeschermingsmaatregelen). Het AKJ pleit voor laagdrempelige toegang tot juridische procedures door gratis, dan wel betaalbare rechtsbijstand voor kinderen en (pleeg)ouders die het betreft. Dit gaat machtsongelijkheid tegen en biedt cliënten rechtsbescherming vanaf de start van het (hulpverlenings- of kindbeschermings)traject. Zij worden daardoor vanaf het begin, startend bij het verzoekschrift, juridisch ondersteund en beschermd tegen feitelijke of processuele onjuistheden. Daarnaast bepleit het AKJ dat, net als bij gesloten jeugdhulp, een specifieke belangenbehartiger wordt toegewezen aan het kind bij verzoeken tot ondertoezichtstelling of uithuisplaatsing. Deze belangenbehartiger zou ook altijd aan het kind moeten worden toegewezen indien een vrijheidsbeperkende maatregel in de gesloten jeugdhulp wordt opgelegd. Dit kan een advocaat, een bijzondere curator, een onafhankelijke vertrouwenspersoon of kindbehartiger zijn. Kinderen worden dan te allen tijde ondersteund en hun stem wordt beter vertegenwoordigd in deze procedures. Dit is tevens in lijn met internationale wetgeving, waarin het participatie- en hoorrecht van kinderen is vastgelegd.

b) Rechtsbescherming door de onafhankelijke vertrouwenspersoon

Kinderen en hun (pleeg)ouders moeten bij de start van ieder hulpverleningstraject een onafhankelijke vertrouwenspersoon toegewezen krijgen. Deze informeert hen over de aanstaande procesgang, hun rechten hierbij en kan knelpunten signaleren in de (juridische) procesgang en uitvoering.

Voorbeeld: Bij de start van het onderzoek van de RvdK moet de onafhankelijke vertrouwenspersoon het gezin actief terzijde staan. Nu ontvangen de ouders alleen een brochure.

Zo stellen we daadwerkelijk het kind centraal en wordt hen recht gedaan.

Vertrouwenswerk breder dan alleen ondersteunen bij klachten

Daarnaast vervult de onafhankelijke vertrouwenspersoon een brugfunctie tussen kinderen/ouders en de hulpverlener/jeugdinstantie, zodat het aantal klachten afneemt en escalatie wordt voorkomen. Niet alleen "*Gezinnen die behoefte hebben aan ondersteuning bij het indienen van een klacht kunnen hiervoor bijvoorbeeld terecht bij het Advies- en Klachtenbureau Jeugdzorg (AKJ)*", maar alle kinderen en hun (pleeg)ouders krijgen een eigen vertrouwenspersoon toegewezen die hen terzijde staat waar dat nodig is.

Het vertrouwenswerk wordt in het toekomstscenario te eng geïnterpreteerd. De onafhankelijke vertrouwenspersoon ondersteunt niet enkel bij het indienen van klachten, maar geeft ook informatie en advies over de rechten van kinderen, over hoe de jeugdhulp werkt, de bevoegdheden van de instanties en jeugdhulpverleners en het verloop van (juridische) procedures. Hiermee vervult de vertrouwenspersoon een belangrijke functie binnen de kind- en gezinsbescherming. Wanneer kinderen en hun (pleeg)ouders beter geïnformeerd zijn over de procesgang, hun rechten en hoe hiervoor op te komen is er sprake van meer gelijkwaardigheid en machtsongelijkheid tussen hen en de professionals. Dit is een betere basis voor samenwerking ter bescherming van kwetsbare kinderen.

Alle kinderen en jongeren dezelfde rechtsbescherming

Alle kinderen en jongeren die te maken hebben met (gedwongen) zorg, los van het wettelijk kader (zoals Jeugdwet, Wet zorg en dwang, Wet verplichte ggz of Wet langdurige zorg), zouden recht moeten hebben op een zelfde onafhankelijke vertrouwenspersoon. De (vrije) toegang van kinderen en jongeren tot deze vertrouwenspersoon moet op dezelfde manier vorm gegeven worden, zodat ieder kind dezelfde rechtsbescherming heeft. Dit is nu niet het geval. Hiervoor is harmonisatie noodzakelijk van de verschillende vertrouwenspersoonfuncties voor kinderen en jongeren. Wij verzoeken u om dit in het toekomstscenario mee te nemen.

c) Toetsende taak rechter

Indien de kind- en gezinsbescherming verandert moet de rechter een (meer uitgebreide) toetsende taak krijgen ten aanzien van vrijheidsbepalende maatregelen in gesloten jeugdhulp, conflicten tussen de jeugdbescherming en cliënten en besluiten van de instanties, zoals een perspectiefbesluit. Conflicten en besluiten hebben een grote invloed op het verloop van een (hulpverlenings)traject en dienen daarom – in aangewezen gevallen – opgelost of getoetst te worden door de rechter.

Ook zou de rechter in een breder perspectief, d.w.z. waar nodig over rechtsgebieden heen, naar het gezin moeten kijken.

d) Contra-expertise / second opinion

Op dit moment is het niet mogelijk om, los van een rechterlijke procedure, een tweede partij objectief en onpartijdig naar de inhoudelijke overwegingen te laten kijken en daar een oordeel over te vragen. Vanuit het oogpunt van rechtsbescherming moeten kinderen en (pleeg)ouders, net zoals in de medische wereld, het recht krijgen om contra-expertise in te schakelen of een second opinion te vragen rondom besluitvorming die ingrijpt in het privé- en gezinsleven. Dit is van toepassing wanneer vanuit een instantie binnen de jeugdbeschermingsketen een ingrijpende beslissing wordt genomen en bij onderzoek door het Lokaal Team, dat onderzoekt en inventariseert wat het gezin nodig heeft.

2. De stem en het belang van het kind beter horen en meewegen

Bij alle beslismomenten en alle (juridische) procedures moet de stem en het belang van het kind gehoord en meegewogen worden. In het huidige plan komt dit onvoldoende naar voren.

De onafhankelijke vertrouwenspersoon kan, voor een optimalisering van de participatierecht en het hoorrecht van kinderen en jongeren, een ruimere vorm van ondersteuning bieden en in bredere zin opkomen voor de belangen van kinderen en jongeren. Bijvoorbeeld door mee te gaan naar (informele) gesprekken met de rechter of ondersteuning van het kind door het bijwonen van een rechtszitting. Daarnaast kan de vertrouwenspersoon, indien gewenst door het kind of de jongere, ondersteuning bieden in reguliere gesprekken met jeugdhulpverleners. De vertrouwenspersoon heeft tot taak om het kind te helpen zijn of haar verhaal te vertellen en ervoor te zorgen dat hieraan voldoende gewicht wordt toegekend. Mede uit het onderzoek '[Help, een klacht!](#)' blijkt dat kinderen en jongeren het lastig vinden zelf hun verhaal, mening of onvrede te bespreken en zij hierbij ondersteuning wensen van een volwassene die zij

vertrouwen en die aan hun kant staat. De onafhankelijke vertrouwenspersoon vervult deze rol bij uitstek.

3. Klacht- en tuchtrecht

a) Klachtrecht

Voor verbeteringen ten aanzien van het klachtrecht wijst het AKJ u op het recent uitgekomen onderzoeksrapport '[Help, een klacht!](#)', dat in opdracht van het ministerie van JenV is opgesteld. Hierin worden aanbevelingen gedaan aan o.a. de wetgever ten aanzien van het verbeteren, stroomlijnen en harmoniseren van het klachtrecht. De essentie is dat alle cliënten eenzelfde vorm van klachtrecht moeten krijgen ten aanzien van de hele jeugdbeschermingsketen, in wetgeving en in uitvoering. In een vernieuwde vorm van kindbescherming zou het klachtrecht uniform geregeld en uitgevoerd moeten worden.

b) Tuchtrecht

De afgelopen jaren is de tuchtprocedure bij SKJ meer gejuridiseerd. Dit brengt met zich mee dat de toegankelijkheid van de tuchtprocedure voor cliënten is verminderd en (rechts)bijstand bijna een noodzakelijk gegeven is, in plaats van een keuze van de cliënt. De eisen waaraan een klaagschrift moet voldoen en de manier waarop het klaagschrift ingediend moet worden, brengt een verzwarende procedure met zich mee. Het doel van het tuchtrecht, de kwaliteit van de jeugdhulp hoog houden, lijkt lastiger haalbaar naarmate de toegankelijkheid van de procedure afneemt. Hiervoor moet aandacht zijn bij de verdere uitwerking van het toekomstscenario.

4. Kinderen en (pleeg)ouders meer betrekken bij de uitvoering en in beleid

a) Uitvoering

In de richtlijn *Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp* is uitgewerkt op welke wijze kinderen en hun ouders betrokken moeten worden bij de jeugdhulpverlening en de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen. Echter, in de praktijk komt dit nog niet overal voldoende tot stand conform deze richtlijn. Met een vernieuwd systeem van kindbescherming moet het gedachtengoed van deze richtlijn het uitgangspunt zijn. Dit kan sterker naar voren gebracht worden dan in voorliggende beleidsstuk.

b) Beleid

Bij het ontwikkelen van beleid en kwaliteitsmetingen binnen de jeugdhulp is het van belang om de cliëntenraad en ervaringsdeskundigen te betrekken. Op dit moment is het enkel voor de GI en de jeugdhulpaanbieder conform de Jeugdwet verplicht om een cliëntenraad te hebben. Stel ook bij de Raad voor de Kinderbescherming en Veilig Thuis een cliëntenraad in en leg vast dat deze advies- en instemmingsrecht heeft op belangrijke besluitvorming. Om ook het perspectief van jeugdigen hierbij te betrekken, dient er tevens een vertegenwoordiging van jeugdigen in de cliëntenraden te zitten, zodat ook zij inspraak krijgen in beleid en kwaliteitsverbetering.

5. Meer aandacht voor het tegengaan van een repressief leefklimaat in de residentiele jeugdhulp

In navolging van het rapport van Commissie De Winter is het essentieel om nu en in de toekomst meer te doen om geweld in de jeugdhulp tegen te gaan. Een belangrijk onderdeel hiervan is het tegengaan van een repressief leefklimaat, aangezien dit geweld in de hand kan werken. Wanneer gesproken wordt over een toekomstscenario voor kind- en gezinsbescherming moet voldoende aandacht zijn voor kinderen en jongeren die niet thuis kunnen wonen en de wijze waarop zij opgevangen worden. Zo zou nog meer naar kleinschaligheid gewerkt moeten worden. Opvang van kinderen en jongeren in meer huiselijke sfeer en kleinere groepen waarin niet beheersmatig, maar vanuit de relatie gewerkt wordt heeft de voorkeur boven opvang in grote groepen.

Daarnaast moet er aandacht zijn voor het praten over geweld en zouden exitgesprekken standaard gevoerd moeten worden met cliënten die de jeugdhulp verlaten. Zodoende kunnen zij altijd hun verhaal kwijt en kunnen deze ervaringen gebruikt worden om tot verbetering te komen. Ten slotte zouden kinderen en jongeren beter ondersteund kunnen worden om geweld dat zij meegemaakt hebben aan te kaarten; bijvoorbeeld door hen te helpen bij het doen van aangifte. Het AKJ is reeds in gesprek met het ministerie van VWS over de rol die wij hierin kunnen vervullen voor deze kinderen en jongeren.

6. Meer aandacht voor gedegen rapportages

In een nieuwe vorm van kindbescherming zou meer aandacht moeten zijn voor gedegen rapporteren. Hiermee is een start gemaakt met het *Actieplan verbeteren feitenonderzoek in de jeugdbeschermingsketen*. De uitkomsten van dit actieplan moeten een plek krijgen in een nieuwe inrichting van kind- en gezinsbescherming. Vanuit de praktijk van het AKJ blijkt dat er veel terechte klachten zijn over de manier van rapporteren. Verouderde of foutieve informatie blijft vaak bestaan en het is onduidelijk wat de status is van bepaalde informatie; is het een feit, mening, diagnose of interpretatie. Het is essentieel om zorgvuldiger om te gaan met rapportages en verzoekschriften, omdat dit de basis vorm voor de inzet van (gedwongen) hulp en vergaande maatregelen. Een aantal aandachtspunten hierbij zijn:

- Start een rapportage positief; zet eerst uiteen wat wel goed gaat en wat de krachten zijn van een kind of gezin, voordat overgegaan wordt tot de probleemschets.
- Laat verouderde/oude informatie weg als het kan.
- Beginnen met visie kind, dan die van de (pleeg)ouders en sluit af met de visie van professionals.
- Zorg voor goede bronvermelding en geef aan wat feiten, veronderstellingen en interpretaties zijn.

Een aantal reflecties op het toekomstscenario

1. Naamgeving: versterken en beschermen

Bij een vernieuwde vorm van kindbescherming moet ook stil gestaan worden bij de naamgeving. Kind- en gezinsbescherming impliceert een paternalistische gedachtegang; de professionals komt bescherming bieden. Het is nu al de overheersende gedachte onder kinderen en (pleeg)ouders dat de professional wel even komt vertellen hoe het moet of bepaalt wat er gaat gebeuren. De titel bevestigt voor de cliënt dat hij geen regie heeft en dat de besluiten voor hen i.p.v. met hen worden besloten. In plaats daarvan moet de inzet zijn dat de hulpverlening de cliënt faciliteert om regie te behouden of terug te krijgen over het eigen leven. In de naamgeving moet, naast bescherming, aandacht zijn voor versterking van de positie van de cliënt. Ook op deze manier wordt het gezin centraal gezet in plaats van dat de regie wordt overgenomen. Dit kan ook meer ruimte bieden voor de ondersteunende werking van het netwerk.

2. Matching essentieel bij één vast gezicht

Om te komen tot een goede en constructieve samenwerking is het belangrijk dat er sprake is van een klik, dat er een goede match is tussen het kind en/of zijn (pleeg)ouders en de jeugdhulpverlener. In een nieuwe vorm van kindbescherming moeten kinderen en gezinnen een mate van keuzevrijheid krijgen voor een persoon die langdurige betrokken is bij hen (als één gezicht). Dit komt ook naar voren in de richtlijn *Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp*.

3. Lerende organisatie

In het toekomstscenario wordt gesproken over met elkaar leren, waarbij de focus lijkt te liggen op de inhoud van het werk. Echter, hierbij dient ook dacht te zijn voor het gezamenlijk leren van klachten, leren over omgangsvormen en het aangaan van de samenwerking. Elke jeugdhulpinstantie zou een constant lerende organisatie, met reflectief vermogen, moeten zijn.

Een klacht is een leermoment bij uitstek; wat kan beter en anders, ook als wordt geconcludeerd dat er geen fouten zijn gemaakt. Klachten zijn het belangrijkste kwaliteitsinstrument. Neem klachten serieus, behandel deze snel en zorgvuldig en leer van iedere klacht. Het maken van klachtenanalyses is van belang om knel- en verbeterpunten binnen de instantie en de klachtbehandeling te identificeren. Om een klachtenanalyse uit te voeren is het essentieel dat alle klachten waarvan de instantie wil leren, worden vastgelegd. Ook informele klachtbehandeling moet worden meegenomen in de analyse, omdat anders het overgrote deel van de klachten buiten beschouwing blijft. Dat zou het leereffect beperken. Daarnaast is het wenselijk dat de bestuurder cliënten betreft bij de klachtenanalyse en de verbetertrajecten die hieruit voortkomen. De bestuurder bespreekt dit met de cliëntenraad en bevordert dat er een klachttevredenheidsmeting wordt gebruikt om de ervaring van cliënten met klachtbehandeling te peilen. Het intern publiceren van een klachtenanalyse door de bestuurder en het

bespreekbaar maken hiervan in de gehele organisatie geeft alle professionals de stimulans en ruimte om te leren van klachten.

4. Eén organisatie voor de hele keten

Het toekomstscenario vermindert het aantal betrokken organisaties en professionals, door de jeugdbescherming in één organisatie onder te brengen. Dit is een flinke verandering en vereenvoudiging ten opzichte van het huidige systeem. Dit kan voordelen hebben, maar het AKJ ziet tevens enkele zorgen en kanttekeningen bij deze voorgestelde constructie.

a. Heldere rolverdeling tussen de betrokken organisaties in de jeugdbeschermingsketen

Op dit moment bestaat er een heldere rolverdeling tussen de drie organisaties in de jeugdbeschermingsketen, te weten Veilig Thuis, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling. Indien deze organisaties in één integraal team gaan opereren, bestaat het risico dat de rolverdeling moeilijker herkenbaar en vager wordt. Onze visie op deze kanttekening sluit aan bij de opvatting van mr. dr. Joost Huijer in zijn position paper ten behoeve van de visietafel georganiseerd door de RSJ op 17-05-2021:

"Het is belangrijk dat deze organisaties onderzoeken in hoeverre er sprake is van onnodige overlap in taken en op welke manier een intensievere samenwerking kan bijdragen aan een effectievere bescherming van kinderen. Als deze intensivering van de samenwerking tot gevolg heeft dat de genoemde organisaties in één integraal team gaan werken dan ontstaat mijns inziens het risico dat de rollen en functies van deze organisaties vervagen. Dergelijk onderzoek moet hoe dan ook gedaan worden door deskundigen die niet eerder bij de zorg of de behandeling van kind en gezin betrokken waren. Het belang van een zorgvuldig besluitvormingsproces waarin de specifieke rolverdeling bijdraagt aan de objectiviteit van de besluitvorming mag echter niet zomaar worden genegeerd. Vooralsnog zie ik niet in hoe dit belang voldoende kan worden gediend als professionals uit verschillende organisaties één team vormen. Met name ten aanzien van de positie van de Raad voor de Kinderbescherming roept dit gelet op de huidige rol en functie van de Raad in het systeem belangrijke vragen op. Ik zou ervoor pleiten om te onderzoeken of de samenwerking kan worden verbeterd met behoud van ieders rol in het systeem." - mr. dr. Joost Huijer - universitair docent Molengraaff Instituut voor Privaatrecht, Universiteit Utrecht in RSJ Position papers 'Toekomstscenario kind- en gezinsbescherming', p. 22.

b. Behoud van objectiviteit / voorkomen van vooringenomenheid of tunnelvisie

Op het moment dat de uitvoering van een onderzoek naar een kindbeschermingsmaatregel en de uitvoering van de maatregel zelf binnen één organisatie en wellicht één team plaatsvinden, hoe wordt vooringenomenheid of tunnelvisie dan voorkomen? Hoewel het huidige gefragmenteerde systeem niet altijd een optimale uitwerking heeft, vinden cliënten het wel een meerwaarde dat een andere instanties een objectieve en nieuwe blik werpt op de situatie en de mogelijke problematiek. Wat doet het met het gevoel van de cliënt en de objectiviteit van de professionals als deze taken allemaal bij één organisatie komen te liggen? Wordt het onderzoek door dezelfde

persoon of hetzelfde team uitgevoerd die ook de taak krijgt de kinderbeschermingsmaatregel uit te voeren? En hoe wordt daarmee omgegaan als kind en gezin het niet eens zijn met de maatregel en de uitkomsten van het onderzoek? Het zal de samenwerking bij de start van de uitvoering niet ten goede komen. Daarnaast heeft de RvdK een toetsende taak wanneer de GI niet overgaat tot een verzoek tot verlenging van de ondertoezichtstelling of de uithuisplaatsing beëindigt. Wordt deze taak in het toekomstscenario door hetzelfde Regionale Veiligheidsteam uitgevoerd? Of wordt deze toebedeeld aan een ander regioteam, om de objectiviteit en neutraliteit te bewaken? Kortom; er spelen veel vragen over hoe de medewerkers van het Regionale Veiligheidsteam (onbedoelde) vooringenomenheid of tunnelvisie tegengaan.

Wij hopen dat u onze adviezen en opmerkingen ter harte neemt en wij zijn altijd bereid nadere toelichting te geven op onze standpunten.

Met vriendelijke groet,

Namens het AKJ – *vertrouwenspersonen in de jeugdhulp*,

Mr. J. Hellinga
Jurist

Mr. C. Rueb
Juridisch beleidsmedewerker

